

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ
Αριθμός Αδείας
348

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2500
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 89/10 ΚΕΜΠ ΚΡ.

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Επισκεφθείτε μας στο www.earachthos.gr

Το θρυλικό

Γεφύρι της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα
ΤΖΑΡΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: info@earachthos.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 183 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013 • Τιμή Φύλλου: 1.25 €

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

2^η Γιορτή τσίπουρου στην πλατεία Ναζαίων

Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2013

Πολιτιστικός Σύλλογος Ναζαίων «Ο Άγ. Νικόλαος»

Μετά την επιτυχία που είχε η 1^η γιορτή τσίπουρου πέρυσι, σειρά έχει η 2^η γιορτή τσίπουρου. Την εκδήλωση και φέτος θα διοργανώσει ο Σύλλογος Ναζαίων με τσιπουρομεζέδες που θα ετοιμάσουν οι γυναίκες του χωριού και φυσικά τσίπουρο και θα γίνει στην πλατεία των Ναζαίων κατά τις 17:00, το Σάββατο 16 Νοεμβρίου 2013.

Ευκαιρία λοιπόν για εκδρομή στο χωριό μας ή για συνδυασμό με το μάζεμα της ελιάς ή και της ζαμπέλας. Καλή αντάμωση.

Φωτογραφίες και ρεπορτάζ από την περσινή 1^η γιορτή τσίπουρου στο www.earachthos.gr

Ανοικτή Επιστολή του Προέδρου του Συλλόγου μας για το θέμα της διακοπής συνδρομών

Αγαπητοί αναγνώστες και συγχωριανοί, Όπως ανακοινώσαμε ήδη στα 2 τελευταία φύλλα προχωρήσαμε σε ξεκαθάρισμα των συνδρομών. Και τι εννοώ με αυτό:

Σταματήσαμε την αποστολή εφημερίδας σε όσους δεν είχαν συνδράμει από το 2008 μέχρι τώρα στον Σύλλογο. Αυτό έγινε γιατί πιστεύουμε ότι όσοι δεν έχουν στείλει συνδρομή για 5 χρόνια είτε δεν ενδιαφέρονται να λαμβάνουν την εφημερίδα είτε έχουν αλλάξει διευθύνσεις είτε δεν είναι εν ζωή. Στόχος μας είναι να πηγαίνει η εφημερίδα σε αναγνώστες που ενδιαφέρονται για το περιεχόμενό της και όχι να πηγαίνει στην ανακύκλωση (στην καλύτερη των περιπτώσεων).

Επίσης σταματήσαμε την αποστολή στα χωριά μας του Κεντρικού σε μεμονωμένους συνδρομητές και αντ' αυτού στέλνουμε τεύχη σε 8 σημεία - καφε-

νεία και ταβέρνες - με την λογική ότι η εφημερίδα θα πρέπει να φτάνει σε όλους τους Κεντρικιώτες ανεξάρτητα αν είναι συνδρομητές ή όχι. Πιο συγκεκριμένα οι φίλοι Κεντρικιώτες θα βρίσκουν την εφημερίδα μας στα εξής σημεία διάθεσης: Ναζαίοι: στα 2 καφενεία της πλατείας, Κρυονέρι: στο καφενείο και στην ταβέρνα, Βαθύκαμπος: στην ταβέρνα του Κώστα Βασιλείου, στην Φτέρη: στο ξενοδοχείο, στο καφενείο και στην ταβέρνα. Η εφημερίδα θα πρέπει να υπάρχει σε κάθε ένα από τα παραπάνω σημεία. Αν κάποιος αναγνώστης έχει πρόβλημα να την βρει τον παρακαλούμε να μας το αναφέρει για να λυνεται άμεσα.

Αποτέλεσμα των αλλαγών αυτών είναι η εξοικονόμηση από τέλη ταχυδρομείου και έκδοσης εφημερίδας 400 ευρώ/τεύχος ήτοι 1600 ευρώ/χρόνο, καθώς θα αποστέλεται σε 500 συνδρομη-

τές αντί 1200 μέχρι τώρα.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα πρόβλημα που προέκυψε. Στάλθηκε επιστολή διακοπής της συνδρομής σε αρκετούς, περίπου 80 συνδρομητές μας από λάθος. Κατ'αρχάς την ευθύνη την αναλαμβάνω πλήρως προσωπικά καθώς είχα αναλάβει όλο το έργο της εκκαθάρισης των συνδρομών. Να ξέρετε ότι έχει διορθωθεί στο μεγαλύτερο του ποσοστό. Υπάρχουν ακόμη περίπου 30 συνδρομητές που δεν μπορούν να ταυτοποιηθούν με τις διευθύνσεις τους. Τους ζητάω προσωπικά συγνώμη, περιμένω όμως ότι σε όσους από αυτούς θα «λείψει» η εφημερίδα θα μας πάρουν ένα τηλέφωνο οπότε και θα λυθεί το πρόβλημα. Εξ' άλλου, όπως έχω πει αρκετές φορές στο παρελθόν μέσα από την εφημερίδα μας, όποιος θέλει να του αποστέλλουμε την εφημερίδα, είτε είναι συνδρομητής είτε όχι, δεν έχει

παρά να μας το ζητήσει τηλεφωνικά.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην συγκινητική ανταπόκριση πολλών φίλων της εφημερίδας που στείλαν τις πολύτιμες συνδρομές τους, ιδιαίτερα το τελευταίο εξάμηνο. Τους ευχαριστούμε θερμά πέρα απ' όλα γιατί δείχνουν με αυτόν τον τρόπο την επιβράβευσή τους στο έργο μας. Πολλοί πήρανε τηλεφώνο και ζητούσαν συγνώμη που μας είχαν «ξεχάσει».

Να θυμίσω ότι πλέον τα νέα του Κεντρικού θα τα μαθαίνετε άμεσα από το διαδίκτυο στην ιστοσελίδα μας www.earachthos.gr όπου θα βρίσκετε και τα φύλλα της εφημερίδας μας σε ηλεκτρονική μορφή.

Με εκτίμηση
Χρήστος Χουλιάρας

Πρόεδρος Συλλόγου Κεντρικιωτών
«ο Άραχθος»

Το τσίπουρο

όπως και ο άνθρωπος

θέλει τη σωστή φαρδιά του

σελ. 5

Μιντάτ

(προσωπική εργασία)

για τον Άγ. Κωνσταντίνο

Κρυονερίου

σελ. 3

**Μέτσοβο- Χαλίκι-
Καλαρρύτες- Πράμαντα-
Κεντρικό**

Μια υπέροχη διαδρομή...

σελ. 8

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 183
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτης Χουλιάρης
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΛΠ.
ΣΤΗ Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρη

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρης
Αντιπρόεδρος: Γεωργία Ζώη,
τηλ.: 6944307465

Γεν. Γραμματέας: Κώστας Σαλαγιάννης,
τηλ.: 6972302458

Ταμίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιμάτσος,
τηλ.: 6999901233

Ειδικός Γραμματέας: Μαρία Αράπη

Δημόσιες Σχέσεις:

Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972090800
Αλέξανδρος Καλιακάτσος, τηλ.: 6977491335

Εκτύπωση:

FORMAT, τηλ.: 210-5153300-6

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131

IBAN τράπεζας Πειραιώς:

GR85 0172 0770 0050 7703 4530 131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΙΑ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ)	26850 31200 6972223574/ 6979419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ 6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ & ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

• **ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ**
ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ 2685071283
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ 6972240257

• **ΚΡΥΟΝΕΡΙ**
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ 26850 71965

• **ΛΑΓΚΑΔΙΑ**
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ 26850 71358

• **ΝΑΖΑΙΟΙ**
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ 26850 71391
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΚΩΣΤΑΣ 26850 71247

• **ΦΤΕΡΗ**
ΑΡΑΠΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ 6937575003
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ 26850 71266

TAXI

• **ΚΥΨΕΛΗ**
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ 26850 71328,
6972756998

• **ΡΟΔΑΥΓΗ**
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ 26830 71385,
6944513727

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

• **ΦΤΕΡΗ**
ΑΡΑΧΘΟΣ ΧΑΓΙΑΤΙ 6984 613 113
26850 700 22

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ 6946241007

ΜΥΛΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ 6979519620

Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Ματιές στο παρελθόν

Ταξίδια στο χθες με βάρκα μια φωτογραφία

“20 χρόνια μετά... από το φύλλο του Αράχθου με αρ. 99, του έτους 1993”

ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΟ ΧΤΕΣ ΜΕ ΒΑΡΚΑ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

«Μια φωτογραφία εκφράζει Χίλιες λέξεις». Μια φωτογραφία τριάντα χρόνων έχει τη δική της ιστορική αξία.

Θα ανασταλέψει μνήμες, θα ξυπνήσουν αναμνήσεις και βιώματα προκαλώντας ανάμεικτα συναισθήματα πίκρας, χαράς και νοσταλγίας. Γεγονότα που προέρχονται από την παιδική ηλικία. Μια ηλικία που τα πάντα καταγράφονται στη μνήμη με ακρίβεια, και πολλές φορές ακολουθούν τον άνθρωπο μέχρι τη στιγμή που ο κύκλος του κλείνει οριστικά. Βρισκόμαστε στην είσοδο από το παλιό σχολείο Βαθνακάμπου. Χειμώνας του 1963, μια ηλιόλουστη μέρα με τσιγγιερό κρύο. Το επιβεβαιώνουν τα κασκόλ που φοράμε, και η κουκούλα που έχει ο φίλος και συμμαθητής μου Γιώργος Χριστογιάννης. Στα χέρια μας διακρίνονται τετράδια και πολύβια. Είναι από ένα δέμα που είχαμε λάβει από άγνωστους Έλληνες της Αμερικής. Μικρά δωράκια, αρκετά όμως για να μας δώσουν μια ξεχωριστή χαρά στις δύσκολες εκείνες εποχές. Θυμάμαι ότι το γεγονός θεωρήθηκε τότε πολύ σημαντικό. Στη διανομή παρεβρέθηκε ο παπάς του Χωριού, και βέβαια ο φωτογράφος, που χάρις ο' εκείνον ξαναγυρίζουμε σήμερα νοερά τριάντα χρόνια πίσω.

Λεπτομέρειες και σχόλια στο κείμενο που ακολουθεί.

Η ΓΕΝΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑΡΙΑΩΝ ΘΥΜΑΤΑΙ

Ας δούμε εδώ ένα ένα τα εικονιζόμενα πρόσωπα. Στη δεξιά πλευρά είναι ο τότε παπάς του χωριού μας. Ο παπα-Νίκος που κατέγεται από τον Πύργο. Έμεινε στο χωριό μας ένα σχολικό έτος.

Στο σύντομο περασμά της, επτάς από γράμματα και αριθμούς δίδαξε κάτι παραπάνω... Ήθος, αξιοπρέπεια, αυτοσεβασμό... Έμπαινε στην αίθουσα να διδάξει σαν συνεχιστής του μαθητή. Η ηρεμία και η υπομονή που τη διέκριναν κατά την ώρα του μαθήματος, προκαλούσαν στο μαθητή δίψα για μάθηση. Ποτέ το φόβο και την αγωνία για... απόδραση... Ήταν μια αναλαμπή στην καταγίδα της εποχής, που χάθηκε ξαφνικά, έτσι όπως είχε εμφανιστεί. Αν κάποιος γνωρίζει κάτι για εκείνη τη δασκάλα, αν ξέρει που βρίσκεται σήμερα, ας κάνει το κόπο να επικοινωνήσει με το συντάκτη. Θα είναι πολύ σημαντικό για όλους εμάς που δεν την ξεχάσαμε.

Ας είναι πάντα καλά ο άνθρωπος...

Αριστερά της φωτογραφίας βλέπουμε τον γνωστό σε όλους μας δασκάλιο—μακαρίτη σήμερα— Κωνσταντίνο Σιαφάρικα. Κατάγονταν από το Τραπεζούντα Διοτράτου. Δίδαξε αρκετά χρόνια στο σχολείο που βλέπουμε, και στο καινούργιο που χτίστηκε τότε και σήμερα παραμένει κλειστό. Όπως κάθε άνθρωπος έγγραφρε τη δική του ιστορία, στο σύντομο αυτό πέρασμα που βαδίζουμε όλοι...

Ο Θεός να τον αναπαύει εκεί που βρίσκεται...

Το μόνο άγνωστο για πολλούς πρόσωπο είναι η κο-

πέδα με την άσπρη ζακέτα. Πρόκειται για τη δασκάλα Σοφία Βόργα που κατέγεται από τον Πύργο. Έμεινε στο χωριό μας ένα σχολικό έτος.

Στο σύντομο περασμά της, επτάς από γράμματα και αριθμούς δίδαξε κάτι παραπάνω... Ήθος, αξιοπρέπεια, αυτοσεβασμό... Έμπαινε στην αίθουσα να διδάξει σαν συνεχιστής του μαθητή. Η ηρεμία και η υπομονή που τη διέκριναν κατά την ώρα του μαθήματος, προκαλούσαν στο μαθητή δίψα για μάθηση. Ποτέ το φόβο και την αγωνία για... απόδραση... Ήταν μια αναλαμπή στην καταγίδα της εποχής, που χάθηκε ξαφνικά, έτσι όπως είχε εμφανιστεί. Αν κάποιος γνωρίζει κάτι για εκείνη τη δασκάλα, αν ξέρει που βρίσκεται σήμερα, ας κάνει το κόπο να επικοινωνήσει με το συντάκτη. Θα είναι πολύ σημαντικό για όλους εμάς που δεν την ξεχάσαμε.

Θα προσπαθήσω εδώ να αναφέρω τα ονόματα των συμμαθητών μου που φαινόταν καθαρά στη φωτογραφία.

Βεβαίως υπάρχουν πολλοί που δεν διακρίνονται καλά. Ας με συγχωρέσουν που δεν θα δουν το όνομά τους. Η αρχή από κάτω δεξιά.

Γιώργος Χ. Χριστογιάννης - Γιώργος Κ. Μάσης - Θανάσης Σ. Καζάκος - Μιχάλης Γ. Σιαφάρικας - Παύλος Χ. Παππάς - Λεωνίδας Χ. Παππάς - Γεωργία Ν. Ψυχγογιού - Δημήτρης Κ. Ψυχγογιού - Στυ-

λίου Σ. Παπαβαργέλι - Κώστας Α. Καλιακάτσος - Νίκος Δ. Σπανός - Λάμπρος Β. Τσαρής - Ζωή Β. Αναγνωστάκη - Ελευθερία Ι. Κίτσου - Κούλα Β. Τσαρής - Τούλα Μ. Μπαρτζώκα - Αγνή Ι. Καλιακάτσου - Φότης Κ. Τσιβόλας - Γιάννης Γ. Μάνος - Δημήτρης Ν. Κίτσος - Αντωνία Σ. Παπαβαργέλι - Βασιλική Κ. Ψυχγογιού - Δημήτρης Κ. Ψυχγογιού - Γιάννης Δ. Ψυχγογιού - Κούλα Δ. Σπανού - Γιάννης Δ. Σφήκας - Βασιλίσσα Δ. Σφήκας - Τηλέμαχος Καλιακάτσος - Γιώργος Ν. Ψυχγογιού - Κώστας Σ. Καζάκος - Βασιλική Ν. Κίτσου - Γιάννης Β. Τσαρής - Πατριωτίδα Ν. Κίτσου - Δημήτρης Κ. Τσιβόλας - Βασιλική Κ. Κίτσου - Βασιλική Ν. Ψυχγογιού - Τούλα Β. Γεωραπεσιούλα - Λούλα Α. Χολέβα - Χρυσούλα Δ. Σπανού... Από την παρέα μας, απ' αυτή τη γενιά, ένας έφυγε πολύ νωρίς. Είναι ο Λάμπρος Τσαρής που σκοτώθηκε εκείνη την εποχή από χειροβομβίδα που είχε βρει στο ποτάμι. Τον θυμόμαστε πάντα, και ευχόμαστε ο Θεός να τον αναπαύει...

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Και αυτό γιατί την εφαρμόζαμε μόνο λίγα άτομα. Κλειστό καβούκι που λέμε... Ελπίζω σήμερα μετά από

ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ
ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στα σχολικά από την είσοδο του σχολείου. Στην πρόσφατη υπήρχε οκτάστη επιγραφή πάνω σε μεγάλες πέτρες που τοίχουν που έγραφε: ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ -

ΣΧΟΛΕΙΟΝ - ΑΡΡΕΝΩΝ - ΝΙΣΗΕΤΑΣ - ΠΑΛΑΙΑΣ - ΕΛΛΑΔΟΣ - ΕΤΟΣ - ΙΔΡΥΣΕΩΣ - 1926

Σήμερα το κτίριο δεν υπάρχει. Κατά την άποψή μου η κατασκευή ήταν ιστορικό λάθος. Ήταν ένας χώρος που στεγάστηκαν αρκετές γενιές και διαδοματιστησαν εκεί μέσα πολλά γεγονότα. Ο καθένας που πέρασε από εκεί έχει και κάτι να θυμάται. Προπολεμική περίοδος, κατοχή, εμφύλιος, πείνα, συκοφάνη, εκλογές, νοθεία, βία, εκπαίδευση κλπ. Ποιός δεν θυμάται το σκοτεινό υπόγειο που το νύχος του δεν ξεπερνούσε το ένα μέτρο... εκεί μέσα κλείστηκαν κατά καιρούς κάποιους άτακτους μαθητές για να βγούνε... καλοί πολίτες στην κοινωνία!!!

Μαζί με το σχολείο χάθηκαν για πάντα και τα γνώριμα πρόσωπα της γειτονιάς. Κάποιοι άνθρωποι που ήταν άμεσα συνδεδεμένοι με τα παιδιά του σχολείου για όλη τους τη ζωή... θα αναφέρομαι δύο άτομα, και ας με συγχωρέσουν όλοι οι άλλοι, συγχωρεμένοι εκεί που βρίσκονται. Ο ένας είναι ο μπαμπάς Βασιλίσσας Σταύρος. Τον είχαμε κάποιον εποχή μάγειρα στο σχολείο. Τον θυμάμαι μ' εκείνο το ήρεμο ύφος του και το αργό βήμα. Το σπίτι του είναι απέναντι από την εκκλησία των Αγίων Αποστόλων. Πολλές φορές έβγαζε, καθόταν εκεί στο πεζούλι της πλατείας, και προσπαθούσε να μας πει κάτι να ηρεμήσουμε, όταν κάποιος από μας βγαίναμε στο διάλειμμα κλαίοντας με-

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Παρασκευή 4 Φεβρουαρίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο καλεί όλους τους φίλους και πατριώτες να συμμετάσχουν στο αποκριάτικο γλέντι που θα γίνει την **Παρασκευή 4 Φεβρουαρίου** στο Κέντρο διασκέδασης «**ΑΠΟΒΡΑΔΟ**» στην Άνω Ηλιούπολη Λεωφ. Μαρίνου Αντύπα 38 (πρώην Αλ. Νάστου).

Φιλικό περιβάλλον, άριστη κουζίνα, πλήρης ορχήστρα. Τραγουδούν οι: Τάκης Δημητρίου, Λίτσα Ευαγγέλου, Ανδρέας Δημητράκος, Στέλλα Σκουροπούλου που προσφέρουν ένα ανεπανάληπτο κέφι για χορό και τραγούδι.

Ώρα προσέλευσης 10.00 μ.μ.

Πληροφορίες τηλ. **6420051** Κ. Καμπής.

Απόβραδο τηλ. **9750010, 9714232**.

Συμμετέχει και το χορευτικό του Συλλόγου μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» εύχονται στα μέλη και στους αναγνώστες

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

τά από κάποια τιμωρία... φυσικά... τί άλλο; «εερά... οράβδος...» θυμάστε τίποτα καλύτερο; Εκεί στο μικρό κουζίνα...

Και βέβαια, μόνιμη ευχάριστη μορφή ζωγραφισμένη στη μνήμη μας, η αξεχαστή κυρία-Χαρούλα Καλιμουράνη. Το σπίτι της είναι εκεί στην άκρη από την αλή του σχολείου. Η πόρτα τότε πάντα ανοιχτή. Δίπλα στο μικρό της κουζίνα τρέχαμε διψασμένοι για ένα κύπελλο νερό... Εκείνη πολλές φορές έλειπε στα χωράφια. Φρόντιζε όμως να έχει πάντα ένα δοχείο—σπογγώδη θυμάμαι—γεμάτο νερό, που το κοιβάλαβε από το πηγάδι τοποθετημένο στο κεφάλι της.

Μια γυναίκα με ξεχωριστή καλοσύνη για χρόνια ολόκληρα μας είδε με τον τρόπο της σαν δικιά της παιδιά. Την ευχαριστούμε... ο Θεός να την αναπαύει εκεί που είναι...

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Και αυτό γιατί την εφαρμόζαμε μόνο λίγα άτομα. Κλειστό καβούκι που λέμε... Ελπίζω σήμερα μετά από

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Και αυτό γιατί την εφαρμόζαμε μόνο λίγα άτομα. Κλειστό καβούκι που λέμε... Ελπίζω σήμερα μετά από

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού δείχναμε κατά την έξοδο την άδεια καραβάνια... όπου φύγει-φύγει!!! Αυτή η... παρανομία ήταν μία από τις λίγες που δεν είχε προδοθεί ποτέ!

Εκείνο που... με έβαζε σε σκέψη ήταν το... «ξεματώσι». Για να κοιμώμαστε τα βιβλία είχαμε κάτι τσιγγιερές από μπλε ύφασμα, κάτι σαν τσιγγιέρ. Πολλές φορές κάποιος από μας βγάζαμε τα βιβλία και αδειάζαμε το πληγούρι μέσα στη τσιγγιέρα!!! Τη βάζαμε ύστερα κάτω απ' το σακάκι, και αφού

Το τρίτο σκιαγραφεί διηγείται

Ηλεκτρονική διεύθυνση: left3@otenet.gr

Μιντάτ το λέγανε οι παππούδες μας, όταν όλοι μαζί για το κοινό καλό, τρέχανε για να φτιάξουνε δρόμους, πλατείες, εκκλησίες, και ό,τι άλλο είχε ανάγκη το χωριό. Ποια είναι η προέλευση της λέξης και ποια η ρίζα της δεν το γνωρίζω, δεν έχει όμως και πολύ μεγάλη σημασία, άλλωστε η ελληνική γλώσσα είναι γεμάτη από προσμίξεις με άλλες διαλέκτους και παρ' όλα αυτά όμως παραμένει πλούσια και δυνατή. Ποια όμως ήταν η ανάγκη που έσπρωξε τους ανθρώπους να κάνουν το «μιντάτ»; Νομίζω ότι αυτό, έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για να το ψάξει κανείς.

Ήταν τότε που τα γρόσια ήταν περιζήτητα ή σχεδόν ανύπαρκτα, αλλά οι ανάγκες και οι απαιτήσεις των ανθρώπων πάμπολλες. Έτσι δεν χρειάζονταν και πολλές συζητήσεις επί συζητήσεων και αναλύσεις επί αναλύσεων όπως γίνεται σήμερα για να τρέξουν για βοήθεια και να παράξουν έργο, όπου και όταν το απαιτούσουν οι περιστάσεις.

Έχω την εντύπωση πως αυτή η καλή συνήθεια κράτησε για χρόνια. Όχι βέβαια με την έκταση και το μέγεθος που γινότανε παλιότερα, αλλά σίγουρα κάποιιο μπόλι των παππούδων μας, έφτασε μέχρι τις μέρες και μπόλιασε τους χωριανούς μας και έτσι όταν δόθηκε το σύνθημα, ένας ένας άφησε πίσω του τους εγωισμούς και τις μικροπρέπειες και να σου σε λίγο συγκεντρώθηκε μια πολυπληθής ομάδα από απλούς και ικανούς ανθρώπους για να φτιάξουμε τη στέγη του Αγίου Κωνσταντίνου στο Κρυονέρι. Μπροσάρηδες αυτής της προσπάθειας ήταν ο παπα-Χρύσανθος, ο Χρίστο Σπύρος και ο Μήτσο Τσιβόλας.

Αναφέρω πρώτα τον παπα-Χρύσαν-

θο, όχι από τυπικό σεβασμό, αλλά γιατί με τη στάση του έχει κερδίσει τις καρδιές όλων μας εκεί στο χωριό αλλά και γενικότερα σε όλη την ενορία του. Ως εκπρόσωπος της εκκλησίας αντιμετωπίζει το λειτούργημά του με αξιοπρέπεια και σεβασμό και ως εκπρόσωπος του Θεού δείχνει το ανθρώπινο πρόσωπό του, κάτι που τον κάνει ξεχωριστό και αγαπητό σε όλους. Με τέτοιους παπάδες είπε ένας φίλος μου θα αρχίσω σιγά-σιγά να παρακολουθώ τα της εκκλησίας. Μπράβο Πάτερ, έχεις κερδίσει το σεβασμό και την αγάπη όλων μας.

Μιντάτ (προσωπική εργασία)

Και πολλοί άλλοι βρέθηκαν Αυγουστιάτικα εκεί για να βοηθήσουν και τους αξίζει ένα μεγάλο μπράβο!! Η ανάγκη του όλου εγχειρήματος με οδηγεί εκ των πραγμάτων να κάνω ιδιαίτερη μνεία σε κάποιους ανθρώπους, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έχω πρόθεση να αδικήσω την υπόλοιπη ομάδα. Όλοι ήταν εκεί με χιούμορ και καλή διάθεση να τρέχουν δεξιά και αριστερά για να βοηθήσουν.

Ο Γρηγόρης πρώτος και καλύτερος, από το πρωί ήταν πάντα εκεί. Ο Μίμης, ο Χρίστος Καλ., ο Κώστας Ζαν., ο Χρίστος Κωστ., ο Βασίλης Σφ., ο Τάκης Καζ., ο Χρίστος Σφ., ο Κώστας Σαλ., ο Νάσιος Καζ., ο Γιώργος Μπλ., ο Πάνος Λαμπρ., ο Βασίλης Τσιβ., ο Φώτης Καλ., ο Κωστής, αν ξέχασα κανέναν ζητώ συγγνώμη και φυσικά ο Χρίστο Σπύρος που ξεχώριζε πιο πολύ από όλους, με όρεξη και διάθεση εφίβου, ερχότανε πρώτος και έφευγε τελευταίος. Βέβαια, καθότι μέλος του εκκλησιαστικού συμβουλίου και επίτροπος της εκκλησίας, φρόντιζε σχεδόν για όλα, από το να βρίσκονται στις θέσεις τους όλα τα απαραίτητα υλικά μέχρι τους καφέδες, τα παγωμένα νερά και τις μεσημεριανές μπίρες στο Στέφανο.

Ο θόρυβος της φρέζας κάθε πρωί, εκείνο το δεκαήμερο του Αυγούστου, σήμαινε ότι κάτι γίνεται στην εκκλησία. Όλες οι προσωπικές ανάγκες γίνονταν δεύτερη επιλογή και όλοι τρέχαμε στο Αγ. Κων/νο.

Ο καθένας λοιπόν συμμετείχε ανάλογα με τις δυνατότητές του και την τεχνική του κατάρτιση. Δεν μπορεί όλοι να είμαστε μαστόρια. Ένας είναι ο μάστορας και δη πρωτομάστορας!! Τι να πει κανείς για το Μήτσο, είναι από μό-

νος του μια ολόκληρη ιστορία. Τεχνίτης από τους λίγους και ό,τι πιάνουν τα χέρια του γίνονται αριστουργήματα. Με πιάνει δέος όταν γράφω αυτά τα λόγια γιατί ό,τι και να πω είναι φτωχό και λίγο. Έχοντας το γονίδιο του πατέρα του, πηγαίνει τα πράγματα πάντα ένα βήμα πιο μπροστά.

Σκέπτεται, φιλοσοφεί και δημιουργοί, ένα τρίπτυχο σπάνιας ικανότητας και ταυτόχρονα δεινής αποτελεσματικότητας!! Διεύθυνε το συνεργείο με ακρίβεια μαέστρου, μόνο που αντί για μπαγκέτα στα χέρια του κρατούσε το σκεπάρνι. Απόλαυση είναι να τον βλέπεις το πώς δουλεύει και επίσης μεγάλο σχολείο το να είσαι στη δούλεψή του. Και εκεί που ακούς καντήλια να πέφτουνε, να 'σου σε λίγο τον ακούς να σιγομουρμουρίζει έναν ηπειρώτικο σκοπό, που πριν από λίγο τον πρόβαρε στο κλαρίνο του. Α ρε Μήτσο, είσαι σκέτη απόλαυση!

Μετά από δυο τρεις μέρες η στέγη άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά. Όταν έβαλε και τα τελευταία χοντρά καδρόνια και είδα τον καβαλάρη έτοιμο και στητό, ήμουνα εκεί ψηλά στην κορυφή και μου 'ρθε να φωνάξω με δυνατή φωνή και να ακουστώ μέχρι και το πιο μακρινό σπίτι. «Χωριανοί, ελάτε να θαυμάστε το έργο του πρωτομάστορα, σε λίγο τελειώνει, μπορείτε να προσφέρετε ό,τι έχετε ευχαρίστηση, από ρούχα, σεντόνια, κουβέρτες, πετσέτες, μέχρι και λεφτά και μείς στον καβαλάρη θα κρεμάσουμε μαντήλια ένδειξη της προσφοράς σας!» Λόγια μιας άλλης εποχής που σήμερα θα ακούγονται κάπως. Ο Μήτσος κατάλαβε πως είχα φύγει μακριά και με σιγανή αλλά αυστηρή φωνή μου σύστησε να κατέβω με προσοχή, γιατί στο διάβα της επαγγελματικής του ζωής, πολλά έχουν δει τα μάτια του και τα διηγείται τώρα που πέρασαν

τα χρόνια με τον μοναδικό και ξεχωριστό τρόπο που μόνο αυτός ξέρει.

Κάπως έτσι χωρίς γκρίνιες και ιδιαίτερα προβλήματα πέρασαν οι μέρες και η στέγη της εκκλησίας να τη έτοιμη στητή και καμαρωτή.

Πήγα την τελευταία μέρα να πω το ηρωινό μου καφεδάκι εκεί στα σκαλιά του σχολείου, συνήθεια των προηγούμενων ημερών και μου ήρθε ένα σφίξιμο στο στομάχι, σημάδι ότι κάτι με ενοχλούσε. Πολλές φορές ρωτώ τους φίλους μου, όταν πηγαίνουν σε άλλα μέρη τι είναι αυτό που προσέχουν πιο πολύ. Και όλοι μου λεν σχεδόν τα ίδια. Πέρα από τα γενικά, θαυμάζουν τις όμορφες πλατείες, τα υπέροχα δρομάκια, τις εκκλησίες και τα μοναστήρια.

Φαίνεται λοιπόν πως είναι δείγμα πολιτισμού να έχει ένα χωριό μια ωραία εκκλησία σεβόμενη το περιβάλλον και την παράδοση. Ανεξάρτητα από το τι πιστεύει ο καθένας μας, ένα ωραίο κτίριο πάντα αξίζει τον θαυμασμό όλων. Κοιτώντας λοιπόν την εκκλησία, έμεινα απογοητευμένος ως προς την αισθητική της και το σεβασμό ως προς την παράδοση και συνάμα ένιωσα μια απίστευτη μοναξιά χαμένος μέσα στις προσωπικές μου αναζητήσεις. Γιατί ένας τόπος δεν είναι μόνο για πανηγύρια και χα, χα, χου είναι και κάτι άλλο που δυστυχώς στο χωριό δεν το έχουμε.

Ήπια και την τελευταία γουλιά από τον καφέ μου και σηκώθηκα να φύγω. Γυρίζοντας προς το σχολείο, θυμήθηκα ότι το καλοκαίρι δώσαμε μια υπόσχεση ότι σύντομα θα πρέπει να λειτουργήσει σαν ιατρείο, παρά το πείσμα μερικών που παρ' ολίγο το καλοκαίρι να γίνουμε μπιλίες. Αυτή η υπόσχεση, μονολόγησα, ας μη μείνει στον αέρα και **ας κά-νουμε τότε ένα καινούργιο «μιντάτ» και ας αποδείξουμε ότι μπορούμε να φτιάξουμε ένα κτίριο αντάξιο τις πολιτιστικής μας παράδοσης.**

Στο πανηγύρι των Ναζαίων το νηοτικό αρκούδι μωθρεί να χορέψει

Φέτος στο πανηγύρι των Ναζαίων στις 23/08/2013, είχαμε κάποιες ευχάριστες εκπλήξεις. Για πρώτη φορά η ορχήστρα ήταν ελεύθερη για το κοινό! Αποτέλεσμα; η πίστα δεν έμεινε άδεια ούτε στιγμή, σε αντίθεση με το θλιβερό φαινόμενο των τελευταίων χρόνων να παίζει η ορχήστρα για καθιστούς θεατές λόγω του επί πληρωμής χορού. Άλλωστε και η ορχήστρα προτιμούσε το ανοιχτό πανηγύρι, όπως δήλωσαν και οι ίδιοι.

Επίσης, το πανηγύρι κράτησε μία ημέρα και όχι δύο όπως στο παρελθόν. Έτσι όλος ο κόσμος ενώθηκε, με αποτέλεσμα να γεμίσει η πλατεία. Γενικά ήτανε μια πολύ ωραία βραδυά με πολύ χορό, χάρις στην ορχήστρα του Κώστα Σκανδάλη και τους κεφάλους χορευτές που κράτησαν το πανηγύρι μέχρι αργά το βράδυ.

Μπράβο στον Πολιτιστικό Σύλλογο Ναζαίων "Άγιος Νικόλαος" που πήρε την πρωτοβουλία πληρωμής της ορχήστρας ώστε να γίνει ο χορός δωρεάν.

Όμως υπήρχαν και παράπονα των παρευρισκομένων, από την μεγάλη καθυστέρηση για την εξυπηρέτηση του φαγητού, που οδήγησε σε ουρές "σουσιπίου", λόγω της λάθους πρόβλεψης του ψήστη, για μικρότερη προσέλευση κόσμου.

Μήπως θα ήταν καλύτερα την επόμενη χρονιά να αναλάβει ο σύλλογος, αντί ιδιώτη το φαγητό του πανηγυριού;

Δείτε φωτογραφίες και βίντεο από το πανηγύρι στο www.earachthos.gr

5^ο Φεστιβάλ παραδοσιακών χορών στη Φτέρη

10 Αυγούστου 2013

Πραγματοποιήθηκε στις 10.08.2013 από την Ένωση Συλλόγων και Αδελφοτήτων της Δ.Ε. Αθαμανίας με τη συμμετοχή του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων, το 5ο Φεστιβάλ παραδοσιακών χορών στην κεντρική πλατεία της Φτέρης Κεντρικού.

Περισσότερα από 1.000 άτομα παρακολούθησαν την εκδήλωση που στη συνέχεια μετατράπηκε σε ένα παραδοσιακό γλέντι που κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Συμμετείχαν τα χορευτικά : Του εκπολιτιστικού και εξωραϊστικού Συλλόγου "Τα Άγναντα", με χορούς από την Ήπειρο.

Του πολιτιστικού Συλλόγου Θεοδωριαντών "Η Κωσμηλάτα", με χορούς από τη Μακεδονία.

Το χορευτικό του Αθαμανίου που χόρεψε τους χορούς του Ηπειρώτικου γάμου Του πολιτιστικού Συλλόγου Άρτας "Ο Μακρυγιάννης", με χορούς από τη Θράκη Συμμετείχε επίσης και η χορωδία των Αγνάντων, με μαέστρο τον Βαγγέλη Κώτσου.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

 Πραγματοποιήθηκε στις 16 Αυγούστου στο Κρυονέρι η εκλογαπολογιστική συνέλευση του συλλόγου, όπου και συζητήθηκαν διάφορα θέματα. Κεντρικό ζήτημα αναδείχτηκε το θέμα της εύρεσης ενός χώρου, όπου θα μπορεί να χρησιμοποιείται ως ιατρείο για εξέταση και συνταγογράφηση από τον αγροτικό γιατρό που θα επισκέπτεται τον οικισμό. Μέχρι τώρα χρησιμοποιούνταν ως ιατρείο το καφενείο. Μετά από προβληματισμό και ζωηρή αντιπαράθεση απόψεων, αποφασίστηκε να αναζητηθεί κάποιος χώρος, με πρώτη επιλογή το κτήριο του παλιού δημοτικού σχολείου, το οποίο ανήκει στην ιδιοκτησία της εκκλησίας. (Το Δ.Σ. του συλλόγου, ήδη ζήτησε αυτό το χώρο από το εκκλησιαστικό συμβούλιο και υπάρχει η προφορική διαβεβαίωση ότι θα παραχωρηθεί.)

Από τις εκλογές που έγιναν προέκυψε νέο Δ.Σ. το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Φώτης Τσιβόλας Γραμματέας-Ταμίας: Κώστας Σαλαγιάννης
Αντιπρόεδρος: Χρύσα Σφήκα Μέλη: Γιάννης Σφήκας-Ελένη Χρ. Σφήκα

Συγκεντρώθηκε φέτος, έως τώρα, το ποσό των 750 ευρώ από εισφορές των παρακάτω μελών:

Θόδωρος Σφήκας.....	100 €
Ελένη Σωκρ. Σφήκα	100 €
Λευτέρης Καλιακάτσος.....	130 €
Αγνή Καλιακάτσου.....	50 €
Φώτης Τσιβόλας.....	50 €
Δημήτρης Τσιβόλας.....	50 €
Γιώργος Καλιακάτσος	50 €
Κώστας Σαλαγιάννης.....	50 €
Χρύσα Σφήκα	50 €
Γιώργος Μπλέτσος	100 €
Από υπόλοιπο	20 €
ΣΥΝΟΛΟ	750 €

ΕΝΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ Δ.Ε. ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ ΑΡΤΑΣ
Τηλ.: 26850 22222 - 210 6001418 - 6936001418
Fax: 210 6391787 e-mail: akontos@otenet.gr

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Στις αρχαιρεσίες που έγιναν στο Βουργαρέλι του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων στις 11.08.2013 για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. στην Ένωση των Συλλόγων και Αδελφοτήτων της Δ.Ε. Αθαμανίας εκλέχθηκαν για την επόμενη τριετία:

Πρόεδρος: Αντώνης Κοντός (Δίστρατο)
Αντιπρόεδρος: Βασίλης Αγγέλης (Κυψέλη)
Γεν. Γραμματέας: Κων/να Τσίπρα (Αθαμάνιο)
Ταμίας: Γιώργος Τριάντος (Ανεμορράχη)
Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων: Μαίρη Στεφάνου (Βουργαρέλι)
Αν. Ταμίας: Κων/να Μπαλατσούκα (Βουργαρέλι)
Αν. Γεν. Γραμματέας: Απόστολος Γκόρος (Τετράκωμο)
Αν. Μέλος: Ελευθερία Στασινού (Αθαμάνιο)

Για το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος Ο Αντώνης Κοντός
Η Γεν. Γραμματέας Η Κων/να Τσίπρα

Το τσίπουρο όπως και ο άνθρωπος θέλει τη σωστή παρέα του...

του Χρήστου Χουλιάρη

Το τσίπουρο είναι το παραδοσιακό ποτό του τόπου μας. Είναι το κλασσικό κέρασμα για τους καλεσμένους μας και συνήθως συνοδεύεται με ότι υπάρχει στο ψυγείο ή στο τσουκάλι της νοικοκυράς. Στα καφενεία μέχρι πρότινος σερβιριζότανε με στραγάλια ή πατατάκια! Τα τελευταία χρόνια όμως έχει αναβαθμιστεί η ποιότητα του μεζέ, όπως για παράδειγμα ελιές, ντομάτες, τυρί, ψωμί και ότι άλλο πρόχειρο υπάρχει στην κουζίνα.

Έχουμε αναρωτηθεί όμως με τι άλλα πιάτα ταιριάζει το τσίπουρο; Σε άλλες περιοχές της Ελλάδας όπως για παράδειγμα στον Βόλο, η συνοδεία του είναι ιεροτελεστία που περιλαμβάνει κάθε ποτηράκι και διαφορετικό μεζέ.

Κατ' αρχάς να διευκρινίσουμε ότι στον τομέα της γαστρονομίας «περί ορέξεως κολοκυθόπιτα ...». Παρά ταύτα υπάρχουνε κάποιες αρχές γενικής παραδοχής και γι' αυτές θα μιλήσουμε.

Το τσίπουρο καθότι υψηλό σε περιεκτικότητα αλκοόλης έχει έντονο και επιθετικό χαρακτήρα. Αυτή ακριβώς η ιδιότητά του προτάσσει τον συνδυασμό του με έντονες αλλά απλές γεύσεις όπως αλμυρές και πικάντικες. Γι' αυτό δεν πρέπει να λυπόμαστε το αλατοπίπερο στις δημιουργίες μας.

Ας ξεκινήσουμε με μία γενική παρουσίαση των πιο ταιριαστών τσιπουρομεζέδων στην Ελλάδα.

Σαλάτες και ορεκτικά για τα πρώτα πιάτα

Ταραμοσαλάτα, μελιτζανοσαλάτα,

τυροκαφετή, τζατζίκι, τσιροσαλάτα είναι μερικές από τις πιο ταιριαστές σαλάτες, πάνω σε ψωμάκια ή σκέτες και αποτελούν μια θαυμάσια αρχή για το τραπέζι μας.

Επίσης λαχανικά που παίρνουν την κάψα που δημιουργεί το τσίπουρο όπως: χωριάτικη, ξιδάτο

αγγουράκι, χόρτα λαδολέμονο, μπρόκολο, κουνουπίδι, παντζάρια. Άλλα ταιριαστά ορεκτικά είναι κολοκυθάκια, ψητή φέτα, ψητή ή βραστή πατάτα με λαδόξυδο, ντολμάδες γιαλαντζί, χορτοκεφτέδες, ρεβυθοκεφτέδες, κολοκυθοκεφτέδες, φασόλια γίγαντες.

Τα τυριά ιδιαίτερα τα λιπαρά, είναι επίσης θαυμάσια συνοδεία.

Ψάρια – Θαλασσινά

Τα περισσότερα ψάρια είναι άριστος συνδυασμός με το τσίπουρο.

Τα μικρά όπως γαύρος, σαρδέλλα, αθερίνα, μαρίδα και μεγαλύτερα όπως τσιπούρα,

γλώσσα κ.α. Όμως τα πιό ταιριαστά εδέσματα είναι τα θαλασσινά όπως χταπόδι, σουπιά, καλαμάρια, γαρίδες, μύδια κ.α.

Κρεατικά

Τα κρεατικά εν γένει δεν ταιριάζουν με το τσίπουρο. Κάποια όμως από αυτά όπως χωριάτικο λουκάνικο, σουτζουκάκια και σουβλάκι είναι καλός συνδυασμός.

Ας πάμε όμως να κάνουμε κάποιες προτάσεις για τσιπουρομεζέδες στον τόπο μας!

Επειδή καλό είναι να βολευόμαστε με τα φρέσκα ήδη που παράγει ο τόπος μας και ούτως ή άλλως οι γεύσεις που έχουμε συνθίσει είναι διαφορετικές εν συγκρίσει με τα άλλα μέρη της Ελλάδας, θα αναφέρουμε κάποιες απλές ιδέες – προτάσεις, οι οποίες μπορούν να μας κάνουν πιο ευχάριστη την εμπειρία του τσιπουρου και να μην χρειαστεί να σταθούμε μόνο σε ένα ποτηράκι.

Πατάτα ψητή στα κάρβουνα, ειδικά τους χειμερινούς μήνες που το τζάκι δεν σβίνει. Δεν υπάρχει καλύτερη ιδέα από το να πετάξουμε μερικές πατάτες στην χόβολη να βάλουμε μπόλικο αλατοπίπερο και λίγο λαδόξυδο.

Χωριάτικο λουκάνικο στα κάρβουνα, απλό και γρήγορο.

Οι πίτες που είναι βασική παραδοσιακή διατροφή στην Ήπειρο όπως τυρόπιτα, χορτόπιτα, αλμυρή κολοκυθόπι-

τα είναι μια πολύ ωραία συνοδεία επίσης.

Μια στραπατσάδα από αυγά, τυρί και ντομάτα, μπορεί να είναι μια γρήγορη και νόστιμη επιλογή.

Ένα απλό πρώτο καλοκαιρινό πιάτο είναι ντομάτα και αγγούρι με αλάτι, αλμυρό τυρί και ντόπιες ελιές.

Το ξερό σύκο (πασμάς) που συντηρείται όλες τις εποχές είναι από τα λίγα γλυκά εδέσματα που ταιριάζουν. Κρίμα που δύσκολα πια το βρίσκεις στα χωριά μας.

Και κάτι τελευταίο, παρότι στα καφενεία και τις ταβέρνες μας έχει γίνει σαφής πρόοδος τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε μια έλλειψη φαντασίας στα πιάτα.

Ψητή πατάτα, πυρομάδα με λαδορίγανη, ελιές, γίγαντες, λιπαρά τυριά, παξιμάδια με τριμμένη ντομάτα, λαδορί-

γανη και φέτα, καπνιστά ή παστά ψάρια είναι εύκολοι και πολύ ταιριαστοί μεζέδες που

θα ενθουσιάζανε τους φανατικούς του τσιπουρου. Εξάλλου όλοι μας ξέρουμε ότι το τσίπουρο πρέπει να πίνεται πάντα με συνοδεία μεζέδων.

Και μια συμβουλή παρά του ότι άμα το πείτε σε κανέναν συγχωριανό μας θα σας κοιτάξει με μισό μάτι! Ένα παγάκι στο τσίπουρο, κυρίως το καλοκαίρι, βοηθάει να αναδειχτούν τα υπέροχα αρώματά του και το φέρνει σε πιο σωστή θερμοκρασία.

Καλά τσίπουρα!

Κλικ στο Κεντρικό

Φωτογραφία από τον φρεσκοστρωμένο δρόμο Κρουονερίου - Ναζαίων. Καλορίζκος!

Προχωράνε όπως μαθαίνουμε με γοργό ρυθμό τα έργα διαμόρφωσης του μονοπατιού της βίδρας. Αυτό το έργο πιστεύουμε θα είναι διαμάντι για τους ντόπιους και τους επισκέπτες τους και θα αναδείξει με τον καλύτερο τρόπο τον όμορφο Αραχθο. Υπομονή μέχρι να τελειώσει...

Σουρεαλισμός ή αδιαφορία (κάπου στο δρόμο Ναζαίοι - Κρουονέρι τον Αύγουστο)

Πήγαμε μια βόλτα στη νεροτριβή Κρουονερίου και συναντήσαμε τον πάντα αγέρωχο και παρόντα Κώστα Τσιβόλα.

Μπείτε στο www.earachthos.gr για να δείτε συνέντευξη και ρεπορτάζ σε βίντεο

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΑΜΟΙ

Την Κυριακή 30 Ιουνίου 2013 στον Ιερό Ναό του Αγίου Ταξιάρχη Άρτας, τελέστηκε ο γάμος του Κωνσταντίνου Φούκα του Δημητρίου και της Μαρίας από την Ανεμορράχη μετά της Σωτηρίας Ζολώτα του Κωνσταντίνου και της Ιουλίας από το Γρικό Άρτας.

Ευχόμαστε στους νεόνυμφους, προσωπικά εγώ και η οικογένειά μου να ζήσουν με υγεία και κάθε ευτυχία.

Με πολλή πολλή αγάπη

Χρήστος Λαζ. Φούκας

Υ.Γ. Στο νεαρό κουμπάρο, ανεψιό των νεονύμφων, Γιώργο Βασιλείου, πάντα άξιος.

Η Αλεξία Καμπερή και ο Κωνσταντίνος Δήμος, δημοτικός σύμβουλος του δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων στις 27-7-2013, παντρεύτηκαν στα Άγναντα με πολιτικό γάμο. Το τραπέζι έγινε στο ξενοδοχείο Άραχθος Χαγιάτι, στη Φτέρη Κεντρικού.

Το Σάββατο 17 Αυγούστου 2013 πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία των Ναζαίων, ο γάμος της Ναταλίας Γεωργίου Καλιακάτσου-Παπακώστα και του Σωκράτη Ευαγγέλου Μπουζάνη. Το μυστήριο διεξήχθη παρουσία όλου του χωριού και καλεσμένων από διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Η τελετή ήταν συγκινητική, καθώς ο τελευταίος γάμος που έγινε στο χωριό ήταν πριν από τρεις δεκαετίες! Μετά το μυστήριο ακολούθησε γλέντι με ζωντανή παραδοσιακή μουσική στη Φτέρη στον υπέροχο χώρο του ξεώνα "Αραχθος Χαγιάτι". Θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο γάμος αυτός δεν θα είναι ένα μεμονωμένο γεγονός αλλά μια καινούρια αρχή να ζωντανέψει το χωριό μας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Την 6η Απριλίου 2013, απεβίωσε στο Νοσοκομείο Άρτας, σε ηλικία 90 ετών, η Βασιλική Σωτηρίου Μπόμπολη από τη Ροδαυγή Άρτας. Ήταν σύζυγος του Δημητρίου Χρήστου Τριάντου από την Ανεμορράχη. Την επομένη του θανάτου της εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης. Μετά το πέρας του μυστηρίου της νεκρώσιμης ακολουθίας και το πέρας του τελευταίου αποχαιρετισμού, ενταφιάσθηκε στο νεκροταφείο Ανεμορράχης.

Αιωνία η μνήμη της. Εύχομαι στο σύζυγό της, στα παιδιά της και στους στενούς της συγγενείς να έχουν υγεία, να ζήσουν και να τη θυμούνται.

Ο χωριανός
Χρήστος Φούκας.

• Την 12η Ιουλίου απεβίωσε στο νοσοκομείο Άρτας, σε ηλικία 93 ετών, ο Δημήτριος Γεωργίου Τριάντος από την Ανεμορράχη. Την επομένη του θανάτου του εψάλη στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης η νεκρώσιμος ακολουθία. Μετά το πέρας της νεκρώσιμης τελετής και του τελευταίου αποχαιρετισμού ενταφιάσθηκε στο νεκροταφείο Ανεμορράχης. Αιωνία η μνήμη του.

Εύχομαι στη σύζυγό του, στα παιδιά του και στους στενούς του συγγενείς να έχουν υγεία, να ζήσουν να τον θυμούνται.

Ο χωριανός
Χρήστος Φούκας.

• Στις 13 Ιουλίου 2013, απεβίωσε στην Πάτρα η Αγαθή, κόρη του Κώστα Πάνου σε ηλικία 39 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη σε νεκροταφείο της Πάτρας.

• Στις 27 Ιουλίου 2013, απεβίωσε στην Άρτα η Αρτεμισία Σπύρου Γεωργατζά σε ηλικία 94 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο κοιμητήριο Καλλονής Κυψέλης.

επόμενη μέρα στον Ιερό Ναό της Αναλήψεως Θεσσαλονίκης και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Αναστάσεως, στη Θέρμη Θεσσαλονίκης.

• Στις 22 Αυγούστου 2013, απεβίωσε στην Άρτα ο Γιάννης Χ. Καλιακάτσος σε ηλικία 87 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο κοιμητήριο της Άρτας.

• Στις 7 Σεπτεμβρίου 2013, απεβίωσε ο Νίκος Σιώζιος σε ηλικία 90 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο κοιμητήριο Καλλονής Κυψέλης.

• Στις 17 Σεπτεμβρίου 2013, απεβίωσε στους Ναζαίους Κεντρικού η Γιαννούλα Χρ. Καλιακάτσου σε ηλικία 79 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο κοιμητήριο Ναζαίων Κεντρικού.

• Στις 27 Σεπτεμβρίου 2013, απεβίωσε στην Άρτα ο Χρήστος Σπύρος σε ηλικία 83 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο κοιμητήριο της Άρτας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

• Στις 14 Ιουλίου 2013 στον Ιερό Ναό Αγίου Ηλία στα Λαγκάδια Κεντρικού τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της Σταυρούλας Γ. Αναστασοπούλου.

• Στις 4 Αυγούστου 2013, στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων, στο Βαθύκαμπο Κεντρικού, τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο της Άννας Δ. Μάνου.

• Στις 10 Αυγούστου 2013, στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κρυονέρι Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο για τα τρία χρόνια του Γιάννη Θ. Καλιακάτσου.

• Στις 17 Αυγούστου 2013, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής, στη Φτέρη Κεντρικού, τελέστηκε μνημόσυνο για τα τρία χρόνια από το θάνατο του Κώστα Ζώνη.

• Στις 25 Αυγούστου 2013, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Ράμμιας τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο της Λαμπρινής και του Χρήστου Δ. Φλούδα.

• Στις 25 Αυγούστου 2013, στον Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Καλλονής Κυψέλης τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της Αρτεμισίας Σπ. Γεωργατζά.

• Στις 25 Αυγούστου 2013, στον Ιερό Ναό της Παναγίτσας στο Πολύγωνο Αττικής, τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της Ιωάννας (Γιαννούλας) Λάμπρου Φούκα. Αιωνία η μνήμη της.

Το μνημόσυνο τελέστηκε από τα παιδιά και τα αδέρφια της. Να έχουν υγεία, να ζήσουν να τη θυμούνται.

Ο ξάδελφος
Χρήστος Λαζ. Φούκας

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους, και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στον παρακάτω λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς:

5 0 7 7 - 0 3 4 5 3 0 - 1 3 1 •

IBAN:

GR 85 0172 0770 0050 7703 4530 131

Όποιος συμπατριώτης επιθυμεί να δημοσιευθεί φωτογραφία, σχόλιο κ.λπ. σχετικά με τα κοινωνικά, μπορεί να επικοινωνεί με τη διεύθυνση της εφημερίδας μας.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΑΜΟΙ

Από το γάμο
της Ναταλίας και του Γιώργου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
1	ΜΠΛΕΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50,00 €
2	ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	20,00 €
3	ΛΕΛΟΥΔΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	50,00 €
4	ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.....	50,00 €
5	ΜΑΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ.....	50,00 €
6	ΛΕΛΟΥΔΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	50,00 €
7	ΤΣΙΒΟΛΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	15,00 €
8	ΣΠΥΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ.....	10,00 €
9	ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20,00 €
10	ΣΠΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ.....	10,00 €
11	ΜΑΡΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ.....	50,00 €
12	ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ.....	50,00 €
13	ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΤΘ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 02/09/13	30,00 €
14	ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20,00 €
15	ΠΑΠΑΓΙΩΤΗΣ ΕΛΕΥΘ.ΣΠΥΡΙΔΩΝ.....	40,00 €
16	ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΧΡ.ΚΩΝ/ΝΟΣ.....	30,00 €
17	ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	20,00 €
18	ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.....	40,00 €
19	ΚΩΣΤΑΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜ.	30,00 €
20	ΚΙΤΣΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20,00 €
21	ΚΙΤΣΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ.....	40,00 €
22	ΖΑΧΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	30,00 €
23	ΤΣΙΑΝΑΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.....	50,00 €
24	ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	100,00 €
25	ΤΑΤΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.....	20,00 €
26	ΣΙΩΖΙΟΥ ΒΑΪΑ	20,00 €
27	ΚΑΤΣΙΚΟΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20,00 €
28	ΜΗΤΣΙΟΣ Χ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20,00 €
29	ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ι.Κ. ΚΩΣΤΑΣ.....	20,00 €
30	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ & ΑΝΤΩΝΙΑ.....	20,00 €
31	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΝΤΑΚΗ ΧΡΥΣΑ	20,00 €
32	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΤΣΟΥΚΑ ΣΟΦΙΑ	20,00 €
33	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΝΙΑΡΧΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ.....	20,00 €
34	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΛΟΥΚΙΑ.....	20,00 €
35	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΧΡ.ΓΙΩΡΓΟΣ.....	20,00 €
ΣΥΝΟΛΟ		1.095,00 €
ΧΟΡΗΓΙΕΣ		
1	ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΦΥΛΛΟ 182.....	1.000,00 €
ΣΥΝΟΛΟ		1.000,00 €

Το ιατρείο στο Βαθύκαμπο έχει μερικές ελλείψεις

του Αντώνη Μάνου

Ξεκίνησε η λειτουργία του ιατρείου στο Δημοτικό σχολείο Βαθύκαμπου. Ο χώρος είναι ιδανικός και με πρωτοβουλία κατοίκων βάφτηκε. Υπάρχουν όμως και ελλείψεις που πρέπει οι υπεύθυνοι να φροντίσουν άμεσα: η προμήθεια ιατρικού κρεβατιού και μηχανήμα συνταγογράφησης.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ

*Πήρα την αδελφότητα του Αράχθου,
μην εδύμωε τον Αράχθο.*

*Τρεις θάρκες έφτιαξα με τα χέρια μου,
υπηρετήσα τον κόσμο,
δούλεψα σε πολλή έρχα.*

*Στις 13 Απριλίου του 77, ημέρα Τρίτη,
έπαδα ατύχημα, παρολίγο θάνατος.*

*Τώρα ασχολούμαι με ιστορίες, ποιήματα
και τραγούδια.*

*Έφτιαξα τρεις κασέτες για ενδύμιο.
Ο θάνατος πλησιάζει, δεν μπορώ*

να σηκωθώ από το κρεβάτι.

Μ' αυτά τα λήξα

χαιρετώ τους φίλους μου με αγάπη

Λάμπρος Σπανός

Μια ιστορία θα σας πω
που γνώρισα ένα γέρο,
εδάκρυσαν τα μάτια μου
χωρίς να τον ξέρω.

Μια συμβουλή στον άνθρωπο
γράφω προτού γεράσει,
να τη διαβάξει πάντοτε
να μην την ξεχάσει.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος
δε τονε συμπαθούμε,
το θάνατο παρακαλούν,
να τον ξεφορτωθούνε.

Γι' αυτό και κράτα γέροντα
τα περιουσιακά σου,
γιατί μια μέρα θα βρεθείς
στο δρόμο απ' τα παιδιά σου.

Ο μεγαλύτερος εχθρός
γίνεται το παιδί σου
κι ο φίλος ο καλύτερος
είναι η σύνταξή σου.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος
και δεν αυτοσυντηρείται
καλύτερα ο θάνατος
παρά να συντηρείται

Σε μια γωνιά τον βάζουνε
το φουκαρά το γέρο
και για να τονε κοιτάζουνε
χρειάζεται συμφέρο.

Άμα γεράσει ο άνθρωπος
και φύγουν τα παιδιά του,
του είναι απαραίτητο
νάχει τη συντροφιά του

Άμα φύγει ο ένας από τους δυο,
ο άλλος γίνεται κουρέλι,
ο ένας τον σπρώχνει από τη μια
και ο άλλος δεν τον θέλει.

Τη συμβουλή μου ανάλυσε
και μη την ξεχάσεις,
να τη διαβάξεις πάντοτε
αλλά προτού γεράσεις.

Μην κλωτσάς τα γονικά σου,
θα τα βρεις απ' τα παιδιά σου,
κράτα το γέρο πλάι σου
σ' όλη του τη ζωή του,
δε θα σε καταραστεί,
αλλά θάχει την ευχή του.

Ευχή γονιού, ευλογία Θεού.

Πρόταση για Δήμο Κεντρικών τζουμέρκων σχετικά με το πόσιμο νερό

του Αντώνη Μάνου

Κατ'αρχάς να πω ότι σπίτι χωρίς πόσιμο νερό δεν έχει και ζωή, ειδικά στα ψηλά σημεία του χωριού μας. Επίσης σπίτι που δεν ποτίζει τουλάχιστον 200 τ.μ. κήπο επίσης δεν έχει ζωή. Ο αείμνηστος συγχωριανός μας Τάσος Β. Καλιακάτσος ανακάλυψε νερό όπου έγινε γεώτρηση και έτσι στάθηκε στα πόδια του ο συνοικισμός Ναζαίων. Όμως και η γεώτρηση έχει προβλήματα τώρα και όσο πυκνώνει το δάσος θα υπάρχει απώλεια νερού.

Για το θέμα του Βαθύκαμπου και τ' Αντριά έχω να πω τα εξής. Όταν έγινε ο εμπλουτισμός του νερού από τη Μουρτζιά Θεοδωριάνων άρχισαν και τα έργα για να φτάσει το νερό και στ' Αντριά και Βαθύκαμπο. Τελικά δεν τελείωσε το έργο χωρίς καμία εξήγηση από τους υπεύθυνους του Δήμου μας.

Τώρα ξαναέρχομαι στην πλαγιά που μας εξυπηρέτησε αυτά τα χρόνια για να τροφοδοτεί την δεξαμενή του Βαθύκαμπου. Ο Πρόεδρος τσακίστηκε να βγάξει ρίζες δέντρων. Το δάσος πυκνώνει και αφαιρεί το νερό για να ζήσει. Επομένως, για τον Βαθύκαμπο καμία εμπιστοσύνη δεν υπάρχει στο πόσιμο νερό του σπιτιού.

Ο Βαθύκαμπος για να ζήσει ανθρώπινα και να αναπτυχθεί, θέλει το νερό από τη Μουρτζιά Θεοδωριάνων στη δεξαμενή και να λειτουργήσουν και 3 βρύσες: στα Μπομπολέικα, στα Καλιακατσέικα στον Κάμο και στον κεντρικό δρόμο δίπλα στο χωράφι του Κώστα Ψυχογιού.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

Δύσκολος αποδείχτηκε ο Σεπτέμβριος και η επιστροφή στη δουλειά. Τα προβλήματα περισσότερα από κάθε άλλη χρονιά. Παραπονιόμουν σε κάποιους φίλους μου και χωριανούς μας που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα. Αυτά που άκουγα από τις δικές τους δουλειές, ήταν ακόμα δυσκολότερα. Έπαισα λοιπόν κι εγώ να παραπονιέμαι για τη δουλειά μου στο σχολείο κι αποφάσισα να μιλάω κυρίως για ευχάριστα γεγονότα. Κι έτσι, όταν ήρθε η ώρα να γράψω κάτι σ' αυτήν εδώ τη στήλη, ήρθε στο μυαλό μου αυτή η εκδρομή που έκανα στο τέλος του καλοκαιριού. Την προτείνω ανεπιφύλακτα, γιατί τη θεωρώ μία από τις ομορφότερες διαδρομές που έχω κάνει.

Μέτσοβο-Πράμαντα-Κεντρικό είναι 215 χιλιόμετρα, ξεκινώντας από το χωριό και επιστρέφοντας σ' αυτό. Άνετα βγαίνει σε μια μέρα και με πολλές στάσεις στο δρόμο. Δε χρειάζεται τζιπ, γιατί όλος ο δρόμος είναι ασφαλτος χωρίς λακκούβες. Προσοχή όμως, γιατί η διαδρομή αυτή είναι μόνο για τους καλοκαιρινούς μήνες, από το τέλος Μαΐου ως το τέλος Οκτωβρίου. Τον υπόλοιπο καιρό ο δρόμος κλείνει από το χιόνι, γιατί περνάει από το όρος Λάκμος (Περιστερί) σε υψόμετρο 1600-1700 περίπου μέτρων και από τις κορυφές των Τζουμέρκων (κοντά στην Κακαρδίτσα) σε ύψος 2.000 μέτρων.

Πέμπτη 29 Αυγούστου και στο χωριό μας ελάχιστοι είναι ακόμα οι καλοκαιρινοί του επισκέπτες. Κατά τις 9 το πρωί αναχωρούμε από το χωριό. Ως πρώτη στάση υπολογίζουμε το Μέτσοβο για καφέ. Επιλέγουμε τη διαδρομή για τα Γιάννενα, μέσω του Αμμότοπου. Μέχρι την Εγνατία είναι μία ώρα περίπου και πέντε λεπτά. Την έχω κάνει αρκετές φορές αυτή τη διαδρομή και δε μου προκαλεί ενδιαφέρον. Αφήνομαι να απολαύσω την εφηβική διάθεση του Γιάννη Σφήκα που είναι μαζί μας και ο οποίος μιλάει ακατάπαυστα, σχολιάζοντας τα πάντα.

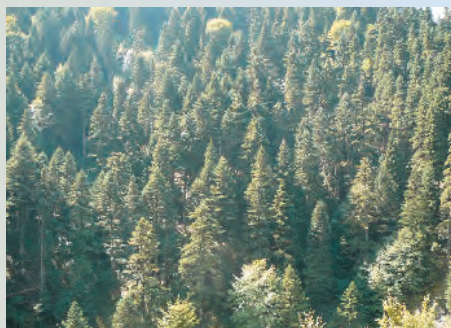
Μπαίνοντας στην Εγνατία, ο καιρός έχει αλλάξει και κάποια σύννεφα σκεπάζουν τον ουρανό. Ξαφνικά εκεί που βγαίνουμε από μια μικρή σήραγγα, συναντάμε μπροστά μας ένα φθινοπωρινό τοπίο. Βαριά, μαύρα σύννεφα, αρκετή ομίχλη και θερμοκρασία κάτω από 20 βαθμούς. Όσο να απολαύσουμε αυτή την ευχάριστη εναλλαγή του καιρού, φτάσαμε στο Μέτσοβο. Ένα άνετο εικοσάλεπτο, είναι πλέον η διαδρομή από τα Γιάννενα. Βγαίνουμε στην έξοδο του Μετσόβου και όπως ανεβαίνουμε, δεξιά μας, συναντάμε την έξοδο προς Ανήλιο. Από εκεί θα πάμε, αλλά προηγείται ο καφές.

Δέκα και μισή στο Μέτσοβο και ο Γιάννης διαλέγει να καθίσει στον ήλιο, γιατί κρυώνει. Ο σερβιτόρος μας εξηγεί ότι το προηγούμενο απόγευμα είχε βρέξει πολύ δυνατά. Μετά από μια ώρα, αφού πρώτα έχουμε ψωνίσει τραχανάδες, κυλοπίτες, τυρί, μέλι, (επιπλέον κι ένα μαντολάτο ο Γιάννης για τη μάνα του, τη Λάμπρω, -έφυγε το πρωί χωρίς να της πει πού πάει-), αναχωρούμε για το Ανήλιο, το οποίο είναι χτισμένο στα 1.060 μέτρα υψόμετρο στην απέναντι πλευρά του Μετσόβου. Περνάμε κάτω από τη νέα, μεγάλη γέφυρα της Εγνατίας

Μέτσοβο- Χαλίκι-Καλαρρύτες- Πράμαντα-Κεντρικό.

Μια υπέροχη διαδρομή....

και ανηφορίζουμε για το χωριό. Συναντάμε κάποια ξυλουργεία, τα πρώτα σπίτια και, χωρίς να μπορούμε μέσα στο χωριό, βλέπουμε μπροστά μας, δεξιά, την πινακίδα που λέει: Χαλίκι 20 χλμ. Από εδώ ξεκινάει μια διαδρομή, από τις ομορφότερες που έχω δει ποτέ μου.

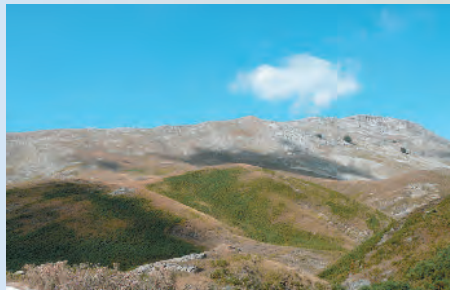
Πολύ φτωχή η εικόνα για να περιγράψει την πραγματικότητα...

Στην αρχή ο δρόμος είναι επίπεδος και περνάει μέσα από πανύψηλα έλατα που διακόπονται εδώ κι εκεί από μικρά ξέφωτα. Μας οδηγεί στο πίσω μέρος πλαγιών, όπου χάνεις κάθε επαφή με τον ανθρώπινο πολιτισμό και μένεις να αναμετρηθείς με το βουνό και το δάσος. Το μόνο που σου θυμίζει ανθρώπινη παρέμβαση, είναι ένας στενός ασφαλτοστρωμένος δρόμος. Σε κυκλώνουν από παντού έλατα, ρέματα και πλαγιές. Η μία πίσω από την άλλη. Αυτό που κάνει την ομορφιά αυτού του δάσους απaráμιλλη είναι οι οξές που υπάρχουν ανάμεσα στα έλατα και προσθέτουν μια ανοιχτόχρωμη πινελιά στο πράσινο των ελάτων.

Ο ουρανός έχει καθαρίσει από σύννεφα και ο ήλιος παίζει κρυφτούλι. Πότε κώνεται ανάμεσα στα έλατα και πότε κρύβεται πίσω από τις πλαγιές. Νιώθω την αναζωογόνηση των αισθήσεών μου και εκείνη την αίσθηση πως βρίσκομαι ακόμα στις αρχές του καλοκαιριού. Όλα εδώ μοιάζουν πως βρίσκονται διαρκώς στο εφηβικό τους ξεκίνημα. Τόση ομορφιά δεν αντέχεις να την περάσεις με τη μία. Χρειάζεται να σταματήσεις κάπου να ανασάνεις, να μυρίσεις τον αέρα. Να χωνέψει η ψυχή σου το τοπίο. Πράγματι σ' ένα άνοιγμα του δρόμου, σταματάμε, κατεβαίνουμε και θαυμάζουμε την πλαγιά που είναι απέναντί μας, την οποία σε λίγο θ' αρχίσουμε να την ανεβαίνουμε. Ο ήχος από ένα ρέμα αποκάτω μας συμπληρώνει με τη μουσική του.

Περνάμε από μια στενή γέφυρα και αρχίζουμε την ανάβαση του όρους Λάκμος, μέσα από τέτοιες πλαγιές. Χωρίς να το καταλάβουμε, οι κουβέντες που ανταλλάσσουμε είναι χαμηλόφωνες. Η ομορφιά του τοπίου μας επιβάλλει έναν ξεχωριστό κώδικα επικοινωνίας. Έχουμε χάσει την αίσθηση του χρόνου. Υπολογίζω ότι θα πρέπει να ανεβαίνουμε γύρω στη μισή ώρα συνέχεια, ώσπου παρατηρούμε τα έλατα να αραιώνουν και να προβάλλει μπροστά μας το τοπίο του βουνού. Ήμερες πλαγιές, χωρίς εκείνο, το τραχύ των Τζουμέρκων. Το χορτάρι φαίνεται να το έχουν βοσκήσει, αλλά πρόβατα δεν φαίνονται πουθενά. Εδώ κι εκεί υπάρχουν μπαλώματα με φτέρες του

βουνού. Το χωριό δε φαίνεται πουθενά ακόμα.

Ήμερες οι κορφές στο Περιστερί. Εδώ δεν υπάρχουν δέντρα, πού και πού μπαλώματα από φτέρες του βουνού.

Είχα την εντύπωση ότι το Χαλίκι (1.150μ μέτρα υψόμετρο) θα ήταν πάνω σε κάποια κορυφή. Αφού διασχίζουμε λίγα επίπεδα χιλιόμετρα σ' αυτό το υψόμετρο, βλέπουμε το δρόμο να αρχίζει να κατηφορίζει και να ξεφυτρώνουν πάλι κάποια μικρά έλατα και κέδρα. Κάτω στο βάθος φαίνεται μια ρεματιά και εκεί καταλαβαίνουμε ότι βρίσκεται το Χαλίκι. Άλλο χωριό δεν υπάρχει εδώ πάνω. Τότε συνειδητοποιούμε το υψόμετρο στο οποίο βρισκόμαστε. Αυθαίρετα το υπολογίζω στα 1600 με 1700 μέτρα. Κατεβαίνοντας προς το Χαλίκι αυτό που μας κάνει εντύπωση είναι οι όμορφες αγελάδες που βοσκάνε στην άκρη του δρόμου, ακροβατώντας στις πλαγιές.

Κατηφορίζοντας προς το Χαλίκι. Ίσα που φαίνονται κάποια σπίτια στη ρεματιά. Πίσω στο βάθος οι κορφές από τα Αθαμανικά βουνά.

Δε μπαίνουμε μέσα στο χωριό. Το αφήνουμε δεξιά μας και συνεχίζουμε. Λίγο παρακάτω συναντάμε μια γέφυρα που αποκάτω της περνάει ο Αχελώος, ο Ασπροπόταμος, όπως τον λένε οι ντόπιοι. Από εδώ πάνω ξεκινάνε οι πηγές του και στο σημείο αυτό μοιάζει περισσότερο με ένα μεγάλο ρέμα, παρά με ποτάμι. Εκεί συναντάμε και το πρώτο σημάδι ότι πλησιάζουμε προς τα Τζουμέρκα. Στη διασταύρωση που υπάρχει, η πινακίδα δείχνει δεξιά Πράμαντα 43 χλμ. και αριστερά κάποια χωριά των Τρικάλων. Μας περιμένει ακόμα μια ανάβαση, η μεγαλύτερη ως τα 2.000 μέτρα. Στις κορφές των Αθαμανικών αυτή τη φορά.

Ανεβαίνοντας, το τοπίο μοιάζει όλο και πιο πολύ Τζουμερκιώτικο. Πέτρες πάνω στις πέτρες και ελάχιστο χώμα. Πού και πού μαλακώνει κάπως ο τόπος για να αγριέψει ξανά στην επόμενη στροφή. Όποιος έχει ανέβει στα Τζουμέρκα, πάνω από τα έλατα, μπορεί να φανταστεί πώς είναι ακριβώς το τοπίο. Εδώ βασιλεύουν τα γεράκια που συχνά βλέπουμε να πετούν

πότε δίπλα μας πότε αποπάνω μας και πότε τα προσπερνάμε και τα βλέπουμε αποκάτω μας. Κάποια στιγμή μπαίνουμε σε μια μικρή ευθεία και ο δρόμος μας βγάζει στο διάσελο στα 2.000 μέτρα υψόμετρο. Απέναντί μας, μακριά στο βάθος φαίνονται τα Πράμαντα και η Στρογγούλα. Δεξιά μας και κάτω στα 10 χιλιόμετρα οι Καλαρρύτες. Αριστερά, ο δρόμος συνεχίζει οριζόντια στο βουνό και κατηφορίζει προς Ματσούκι στα 12 χιλιόμετρα, όπως μας πληροφορεί η ανάλογη σήμανση. Πιο όμορφη φαίνεται η διαδρομή προς Ματσούκι. Κάποια φορά, υπόσχομαι στον εαυτό μου, ότι θα την κάνω και θα κατέβω από το Ματσούκι στους Χρυστούς και στα Πράμαντα. Η Κακαρδίτσα, η ψηλότερη κορυφή των Αθαμανικών, στέκεται αριστερά μας και μας κοιτάζει από τα 2.429 μέτρα.

Κατεβαίνουμε για μια ακόμα φορά από το αυτοκίνητο και στεκόμαστε να θαυμάσουμε. Δεν είναι εύκολο να αναμετρηθείς με το βουνό. Σε καταβάλλει και σου επιβάλλεται. Σκορπίσαμε, χωρίς να το πολυσκεφτούμε. Άλλος προς τα πίσω για να αγναντέψει τον τόπο που περάσαμε, άλλος δεξιά σε μια πλαγιά. Έμεινα να χαζεύω μια κορφή, ακριβώς από πάνω μου, σιγοτραγουδώντας: Σ' αυτές τις ράχες τις ψηλές, λεβέντες μου που πάτε / σας βλέπει ο γεροτσέλιγγας, τα νιάτα του θυμάται... Έτσι μου 'ρχόνταν, να κάνω ένα, να πεταχτώ ως την κορφή της.

Εκεί που περίμενα τους άλλους, είδα στην άκρη του δρόμου ένα πρασινόμαυρο κτίσμα, πολύ αταίριαστο με το τοπίο και τους βράχους γύρω μου. Πλησίασα κι ήταν ένα εικόνισμα. Όμορφη η ιδέα της πέτρινης κατασκευής, αλλά τόσο παράταιρα τα υλικά που χρησιμοποίησε. «Τσίμπλα» στο μάτι μου φάνηκε το κτίσμα, μέσα σ' αυτό το τοπίο. Δίπλα του μια μεταλλική πινακίδα: Πωλούνται πέτρες Πηλίου κι ένας αριθμός τηλεφώνου από Γιάννενα, μαζί με ένα κινητό. Είπα να τον πάρω τηλέφωνο και να του πω: «Βρε άνθρωπε, το να κουβαλήσεις πέτρες από το Πήλιο στα 2.000 μέτρα στα Τζουμέρκα, δε φταις μάλλον εσύ. Φταίει η αισθητική μας και το ζαβό το ριζικό μας, ως λαός. Αλλά δε ντράπηκες που έβαλες και τη διαφήμιση δίπλα...».

Κατεβήκαμε στους Καλαρρύτες για φαγητό. Δε με εντυπωσίασε το χωριό τόσο όσο μου είχε αρέσει την πρώτη φορά που το επισκεφτήκα, πριν από είκοσι χρόνια. Δεν άλλαξε κάτι, παραμένει η παραδοσιακή πέτρινη ομορφιά του, αλλά μου φάνηκε στάσιμο κι αφρόντιστο. Αξίζει όμως τον κόπο, άμα δεν το έχει επισκεφτεί κάποιος. Από εκεί κατηφορίσαμε προς την Κηπίνη με το περιβόητο εκκλησάκι της σκαλισμένο μέσα στο βράχο. Δε σταματήσαμε εκεί, γιατί το έχουμε ξαναδεί αυτό το μέρος. Ούτε μπήκαμε στον κόπο να κατέβουμε αποκάτω, στον Καλαρρύτικο ποταμό, με τα, απίστευτης ομορφιάς, τοπία του. Συνεχίσαμε για Χρυστούς και Πράμαντα.

Τέσσερις το απόγευμα ήμασταν πίσω στο χωριό. Ο ήλιος έκαιγε.

- Γιάννη να ανέβω σπίτι ν' ακούσουμε την κατσάδα μαζί από τη Λάμπρω, που έφυγε σήμερα και παράτησε το πότισμα.
- Άσε, θα κοιμάται τώρα, απάντησε ο Γιάννης γελώντας....